On pulmas juba küllalt tantsitud, seal saab siis
nüüdsetelt nahwalt kõikjugu ringis laulu ja
keerumängusid mängitud. n. k. Jõgelikku,
õunaja, kullimängu, nõelamängu, leikani-
mängu, Siimumängu j. n. e. Sihti mängisid
nalja pärast wanainimesed noortega üher, mis
läbi noorte nõrm pahju sunnimata sai
tehtud. Tantsu ja mängu wahepeal ümber-
waadates kuuleme jälle wana aea felgeid ja
pulmtaid terti nahwalaulusid. Seal näame
noorte meeste seltsi järgmisi laulusid laulvad.

I. Kust tuleb naist wõtta.

Ena mina olsin noorte hoowis,
Ena mina katsun karjalaudas,
Ärtun need ajad weledad,
Jänmin need kojad kõledad.
Läksin Talina tunule,
Leidsin haawatud hobuse,
Sarje sapsas saanikese,
Seest jo südi neitsikese.
Kotusin isegi sinse,
Hakkasin kuju tulema,
Otse kül üle onarte,
Põigi üle peenderate.
Siis sain mina kodje,
Pahuksin tule tubaje,
Annin tooli naise alla,
Panin padja tooli peale.
Siis hakkan eite küsimaie
Hakkan taati küsimaie,
Kaalte õde karjamaie:

„Tõuse eite, tõuse taati,
„Tõurke need öed madalad,
„Tuar on tulepuhuja,
„Wiisak leiwa weenetaja,
„Nena lõngade kedraja,
„Sinb need siniseb lõngad,
„Punab need punased paelad,
„Kwob aga kulla kaswatajed!"

Hakkas eite ütlemaie,
Hakkas taati ütlemaie,
Öed katski könelemaie:
„Minu ella wennakene,
„Kus sinu siniseb sukad,
„Kus sinu punased paelad,
„Kus su wõo wiiruline,
„Sarki särje-sapsiline?
„Wii naine puie wilule
„Neena kunse kerkelle,
„Ei see sõge sõtku leiba,
„Ega petis pekka reie;
„Linnar on naised libedad,
„Muisar nad mõnesugused,
„Talupoja naine tarkor."

II. Karjasõitja laul.

Tuse poisi ja jooda hobune
Päänna kärmest Nena saani
Pane mo murta munderisse,
Kimbel Nena wallwerke,
Saani lauku sadulasse!